

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Δικαστικές Διαδικασίες](#) > [Αστικές Υποθέσεις](#) > [Επίδοση Ή Κοινοποίηση Εγγράφων:](#)
[Επίσημη Διαβίβαση Νομικών Εγγράφων](#) > [Finland](#)

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Φινλανδία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Ως «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων» νοείται η κοινοποίηση που απευθύνεται σε ορισμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο με τρόπο δυνάμενο να επαληθευτεί και κατά τον τύπο που ορίζει ο νόμος. Σκοπός των κανόνων που σχετίζονται με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι να διασφαλίζει ότι οι πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται στον ενδιαφερόμενο με τρόπο αξιόπιστο και ότι η επίδοση ή κοινοποίηση αυτή μπορεί να επαληθευτεί.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Οι επιδιδόμενες ή κοινοποιούμενες πράξεις είναι συνήθως πράξεις που συνδέονται με δικαστικές διαδικασίες, όπως κλήσεις και αιτήσεις εξέτασης μαρτύρων. Το αίτημα για επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων με αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης μπορεί επίσης να σχετίζεται με πράξεις που δεν αφορούν δικαστικές διαδικασίες, όπως για παράδειγμα διαθήκες.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Προκειμένου περί δικαστικών διαδικασιών, αρμόδιο για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι κατά κανόνα το δικαστήριο. Κατόπιν αίτησης του ενδιαφερόμενου διαδίκου, το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει σε αυτόν την ευθύνη επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων εφόσον θεωρεί ότι υφίσταται βάσιμος προς τούτο λόγος.

Σε άλλες περιπτώσεις, ο διάδικος που έχει συμφέρον στην επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων φέρει και την ευθύνη επίδοσης ή κοινοποίησής τους.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Ναι. Οι επιμελητές του ειρηνοδικείου (käräjäoikeus) έχουν πρόσβαση στο σύστημα πληθυσμιακών δεδομένων, όπου δύνανται να ελέγχουν τυχόν επικαιροποιημένα στοιχεία που αφορούν τη διεύθυνση.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Η Υπηρεσία Διευθύνσεων (osoitepalvelu) σας επιτρέπει να ερευνήσετε για τυχόν επικαιροποιημένες διευθύνσεις όλων σχεδόν των μονίμων κατοίκων της Φινλανδίας. Οι πληροφορίες της Υπηρεσίας βασίζονται στο σύστημα πληροφοριών για τον πληθυσμό, το οποίο τηρείται από τον Οργανισμό Υπηρεσιών Ψηφιακών Δεδομένων και Δεδομένων Πληθυσμού (Digi- ja väestötietovirasto).

Η αναζήτηση των διευθύνσεων γίνεται βάσει του ονόματος και του επωνύμου του αντίστοιχου ατόμου. Μπορεί να πρόκειται για προηγούμενο ή τρέχον όνομα. Στοιχεία όπως η ηλικία, η ημερομηνία γέννησης και ο τρέχων ή προηγούμενος δήμος κατοικίας του ατόμου δύνανται να χρησιμοποιηθούν για το φιλτράρισμα των αποτελεσμάτων αναζήτησης.

Οι διευθύνσεις παρέχονται για σαφώς προσδιορισμένα άτομα που έχουν συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας τους και δεν έχουν αρνηθεί την παροχή της διεύθυνσής τους.

Υπηρεσία διευθύνσεων στη φινλανδική γλώσσα: τηλ. 0600 0 1000.

Υπηρεσία διευθύνσεων στη σουηδική γλώσσα: τηλ. 0600 0 1001.

Οι υπηρεσίες αυτές είναι διαθέσιμες καθημερινά μεταξύ 8 π.μ. και 10 μ.μ.

Η υπηρεσία κοστίζει 2,50 EUR/λεπτό + τέλη τοπικού δικτύου/κινητής τηλεφωνίας και χρέωση αναμονής κλήσης από τοπικό δίκτυο ή κινητό τηλέφωνο (1,98 EUR/λεπτό στις 16 Μαΐου του 2020).

Κλήσεις προς την υπηρεσία μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνον από τη Φινλανδία.

Αιτήσεις για αναζήτηση διευθύνσεων δύνανται επίσης να υποβάλλονται στον Οργανισμό Υπηρεσιών Ψηφιακών Δεδομένων και Δεδομένων Πληθυσμού μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Η υποβολή τους μπορεί να γίνει στη φινλανδική, σουηδική ή αγγλική γλώσσα, στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: vtj-todistus@divv.fi. Επιπλέον, αιτήσεις δύνανται να υποβάλλονται και εγγράφως στον Οργανισμό Υπηρεσιών Ψηφιακών Δεδομένων και Δεδομένων Πληθυσμού, PL 123, 00531 Ελσίνκι. Προβλέπεται τέλος για την υπηρεσία. Πρέπει να αναφέρεται στην αίτηση ο σκοπός για τον οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί η διεύθυνση.

Το φινλανδικό Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και Καταχωρίσεων (Patentti- ja rekisterihallitus — PRH) και η φινλανδική Φορολογική Αρχή (Verohallinto) διαθέτουν κοινή υπηρεσία στη διεύθυνση <https://www.ytj.fi> όπου υπάρχει δυνατότητα αναζήτησης των επαγγελματικών στοιχείων επιχειρήσεων και εταιρειών. Η υπηρεσία παρέχεται στη φινλανδική, σουηδική και αγγλική γλώσσα. Περισσότερες πληροφορίες παρέχονται στην ιστοσελίδα <https://www.prh.fi/fi/index.html> (στη φινλανδική γλώσσα), <https://www.prh.fi/sv/index> (στη σουηδική γλώσσα) και <https://www.prh.fi/en/index.html> (στην αγγλική γλώσσα).

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Βλ. την απάντηση στην προηγούμενη ερώτηση.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Oikeudenkäymiskaari, 4/1734), σε περίπτωση που αρμόδιο για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων που αφορούν δικαστικές διαδικασίες είναι το δικαστήριο, η

επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων γίνεται κατά κανόνα με το ταχυδρομείο. Η επιστολή μπορεί να αποστέλλεται συστημένα και με αποδεικτικό παραλαβής. Εναλλακτικά δύναται να αποσταλεί απευθείας στην οικία του φυσικού προσώπου. Στις ανωτέρω περιπτώσεις, η απόδειξη παραλαβής επισυνάπτεται στην επιστολή και ο παραλήπτης οφείλει να την επιστρέψει στο δικαστήριο υπογεγραμμένη. Πράξεις που σχετίζονται με δικαστικές διαδικασίες, εκτός από κλήσεις και πρώτες αιτήσεις απόκρισης, δύναται επίσης να επιδίδονται ή κοινοποιούνται με απλό ταχυδρομείο στη διεύθυνση που δηλώθηκε από τον οικείο διάδικο στο δικαστήριο. Η πράξη που αποστέλλεται με απλό ταχυδρομείο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον παραλήπτη την έβδομη ημέρα από την αποστολή της.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (4/1734), οι πράξεις μπορούν να επιδίδονται από δικαστικό επιμελητή αν η επίδοση ή κοινοποίηση με το ταχυδρομείο δεν αναμένεται να είναι επιτυχής.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (4/1734), το δικαστήριο, με τη συναίνεση του ενδιαφερόμενου διαδίκου, μπορεί να αναθέσει σε αυτόν την ευθύνη επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων εφόσον το δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται δικαιολογημένος προς τούτο λόγος. Στις περιπτώσεις αυτές το δικαστήριο ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο διάδικο για την προθεσμία επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων και αποστολής των αποδεικτικών στο δικαστήριο. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (4/1734), οι πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται στις περιπτώσεις αυτές με δικαστικό επιμελητή.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (4/1734), αν το δικαστήριο έχει αναθέσει την ευθύνη επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων στον ενδιαφερόμενο διάδικο, και εφόσον ο ενδιαφερόμενος διάδικος εκπροσωπείται από δικηγόρο ή δημόσιο συνήγορο, οι πράξεις δύναται επίσης να επιδίδονται ή κοινοποιούνται στον παραλήπτη αυτοπροσώπως από τον εν λόγω δικηγόρο ή δημόσιο συνήγορο. Στις περιπτώσεις αυτές ο αποδέκτης υπογράφει την απόδειξη παραλαβής των πράξεων. Ο εν λόγω τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί σε ποινικές υποθέσεις.

Πράξεις εκτός εκείνων που σχετίζονται με δικαστικές διαδικασίες επιδίδονται ή κοινοποιούνται από δικαστικό επιμελητή κατόπιν αιτήματος αρχής ή φυσικού προσώπου.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (4/1734), στις περιπτώσεις που αρμόδιοι για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι το δικαστήριο ή ο εισαγγελέας η πράξη δύναται να επιδίδεται ή κοινοποιείται με αποστολή της στον ενδιαφερόμενο διάδικο μέσω ηλεκτρονικής επικοινωνίας και με τρόπο που καθορίζεται από τον παραλήπτη, εφόσον συνάγεται ότι ο παραλήπτης θα ενημερωθεί για την πράξη και θα προσκομίσει εμπρόθεσμα το αποδεικτικό παραλαβής.

Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3b του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (4/1734), στις περιπτώσεις που αρμόδιο για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι το δικαστήριο και εφόσον η υπόθεση έχει ως αντικείμενο χρηματική οφειλή, την αποκατάσταση της νομής ή όρων που παραβιάστηκαν, ή έξωση και ο ενάγων δηλώσει ότι ο ίδιος δεν θεωρεί ότι η υπόθεση συνιστά διαφορά, η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων δύναται επίσης να γίνει και τηλεφωνικά. Στην περίπτωση αυτή, η επίδοση ή κοινοποίηση μέσω τηλεφώνου απαιτείται επιπροσθέτως να είναι κατάλληλη δεδομένου του πεδίου εφαρμογής και της φύσης της επίμαχης πράξης, και ο παραλήπτης να έχει ενημερωθεί σχετικά με την επίμαχη πράξη και να έχει κατανοήσει τη σημασία της επίδοσης ή κοινοποίησής της πέραν πάσης αμφιβολίας. Μόλις επιδοθεί ή κοινοποιηθεί η πράξη τηλεφωνικά, πρέπει να

αποστέλλεται αμέσως με τη μορφή επιστολής ή ηλεκτρονικής επικοινωνίας στη διεύθυνση που έχει ορίσει ο παραλήπτης, εκτός αν ειδικοί λόγοι καθιστούν τα ανωτέρω προδήλως περιττά. Συντάσσεται απόδειξη και για την τηλεφωνική επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Βλ. απάντηση στην προηγούμενη ερώτηση σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων με ηλεκτρονικά μέσα.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Όχι.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (4/1734), σε περίπτωση που ο δικαστικός επιμελητής αναζητεί κάποιον με σκοπό την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων και ο τόπος κατοικίας του εν λόγω προσώπου στη Φινλανδία είναι γνωστός αλλά ο δικαστικός επιμελητής δεν δύναται να εντοπίσει το πρόσωπο αυτό ή οποιονδήποτε άλλον από τα πρόσωπα που δικαιούνται να παραλάβουν αντ' αυτού τις επιδιδόμενες ή κοινοποιούμενες πράξεις και από τις περιστάσεις συνάγεται ότι το εν λόγω πρόσωπο αποφεύγει την επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων, ο δικαστικός επιμελητής δύναται να επιδώσει ή κοινοποιήσει τις πράξεις παραδίδοντάς τες σε οποιονδήποτε σύνοικο ο οποίος έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του ή, εφόσον ο αποδέκτης των πράξεων έχει επιχείρηση, σε οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο εργάζεται στην επιχείρησή του. Αν κανείς από τους ανωτέρω αναφερόμενους δεν βρίσκεται, οι πράξεις μπορούν να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται με την παράδοσή τους στο οικείο αστυνομικό τμήμα.

Εφόσον έχει τηρηθεί η διαδικασία που περιγράφεται στην παράγραφο 1, ο δικαστικός επιμελητής αποστέλλει σχετική ειδοποίηση στον αποδέκτη των επιδοθεισών ή κοινοποιηθεισών πράξεων, στη διεύθυνση αυτού. Οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί μόλις αποσταλεί η ειδοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 2.

Σε ποινικές υποθέσεις, η επίδοση της κλήσης προς τον κατηγορούμενο δεν δύναται να γίνει με τη διαδικασία που περιγράφεται στην παρούσα παράγραφο.

Σύμφωνα με το άρθρο 9 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (4/1734), σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή οποιαδήποτε πληροφόρηση σχετικά με τον τόπο όπου βρίσκεται ο παραλήπτης, το δικαστήριο οφείλει να επιδώσει τις πράξεις με δημοσίευση. Σε ποινικές υποθέσεις, η επίδοση της κλήσης προς τον κατηγορούμενο δεν μπορεί να γίνει με δημοσίευση.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 7.1.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 7.1.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Εάν ο αποδέκτης δεν παραλάβει τις επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες πράξεις από το ταχυδρομείο ή αρνηθεί να παραλάβει τις επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες πράξεις που έχουν αποσταλεί με απόδειξη παραλαβής, η αίτηση επιστρέφεται στον αποστολέα. Στις περιπτώσεις αυτές οι πράξεις θεωρούνται μη επιδοθείσες ή μη κοινοποιηθείσες [βλ., για παράδειγμα, την απόφαση 50:1997 του Ανωτάτου Δικαστηρίου (korkein oikeus)]. Κατ' αναλογία, αν η προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξη έχει αποσταλεί ταχυδρομικώς απευθείας σε κατοικία, θεωρείται ότι δεν επιδόθηκε ούτε κοινοποιήθηκε, αν ο αποδέκτης δεν επιστρέψει στο δικαστήριο υπογεγραμμένη την απόδειξη παραλαβής.

Ο αποδέκτης έχει δικαίωμα να αρνηθεί να παραλάβει τις επιδιδόμενες ή κοινοποιούμενες πράξεις από τον δικαστικό επιμελητή μόνον εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος. Ο αποδέκτης έχει δικαίωμα να αρνηθεί να παραλάβει τις επιδιδόμενες ή κοινοποιούμενες πράξεις μεταξύ άλλων και σε περίπτωση που οι πράξεις δεν έχουν συνταχθεί στη φινλανδική, τη σουηδική γλώσσα ή σε άλλη γλώσσα που κατανοεί ο αποδέκτης. [Για παράδειγμα: ο νόμος για τη διεθνή δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις (Laki kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa) ή ο νόμος για τη διεθνή δικαστική συνδρομή και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων αστικού και εμπορικού δικαίου (Laki kansainvälisestä oikeusavusta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöpanosta siviili- ja kauppa-oikeuden alalla)]. Εάν ο αποδέκτης αρνηθεί αδικαιολόγητα να παραλάβει τις επιδιδόμενες ή κοινοποιούμενες πράξεις, οι εν λόγω πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

Αν συντρέχουν νόμιμοι λόγοι που δικαιολογούν την άρνηση παραλαβής των πράξεων, ο δικαστικός επιμελητής επιστρέφει τις πράξεις. Στις περιπτώσεις αυτές ο δικαστικός επιμελητής προσκομίζει έγγραφη απόδειξη ότι ο αποδέκτης αρνήθηκε την παραλαβή των πράξεων καθώς και τους λόγους αρνήσεώς του.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Σε περίπτωση που αποστέλλονται ταχυδρομικώς στη Φινλανδία πράξεις προς επίδοση ή κοινοποίηση έναντι απόδειξης παραλαβής, το ταχυδρομείο κρατεί τις πράξεις αυτές και αποστέλλει στον αποδέκτη ειδοποίηση, ότι υπάρχει στο ταχυδρομείο επιστολή που πρέπει να παραλάβει. Μόνον ο αποδέκτης ή κάποιο άτομο εξουσιοδοτημένο από αυτόν μπορεί να παραλάβει τις εν λόγω πράξεις από το ταχυδρομείο. Οι πράξεις είναι δυνατόν να παραδίδονται αποκλειστικά στον αποδέκτη αυτοπροσώπως, εφόσον το ζητήσει ο αιτών την επίδοση ή κοινοποίηση.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των

εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Αν ο αποδέκτης δεν παραλάβει τις πράξεις από το ταχυδρομείο αυτές επιστρέφονται στον αποστολέα.

Στις περιπτώσεις αυτές, ο αποστολέας δύναται να αποστείλει τις πράξεις και το αίτημα περί επίδοσης ή κοινοποίησής τους στο ειρηνοδικείο (kärjäoikeus) του τόπου διαμονής ή κατοικίας του αποδέκτη. Με την παραλαβή του αιτήματος, ο δικαστικός επιμελητής του ειρηνοδικείου οφείλει να καταβάλει προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων στον αποδέκτη αυτοπροσώπως.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Το ταχυδρομείο αποστέλλει στον αποδέκτη ειδοποίηση ότι υπάρχει στο ταχυδρομείο επιστολή που πρέπει να παραλάβει. Στην ειδοποίηση αναφέρεται επίσης και η ημερομηνία έως την οποία ο αποδέκτης οφείλει να παραλάβει τις πράξεις.

Το ταχυδρομείο φυλάσσει τις πράξεις για όλη την εβδομάδα εντός της οποίας παρελήφθησαν, πλέον δύο (2) πλήρων εβδομάδων.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Ο δικαστικός επιμελητής προσκομίζει αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων. Αποδεικτικό παρέχεται επίσης και σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων με το ταχυδρομείο.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Αν οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί πλημμελώς και ο ενδιαφερόμενος δεν εμφανιστεί ενώπιον του δικαστηρίου ή δεν προσκομίσει την έγγραφη απάντηση που του ζητείται, οι πράξεις πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν εκ νέου. Ωστόσο, η εκ νέου επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων δεν είναι αναγκαία, αν η πλημμέλεια είναι αμελητέα.

Σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος ισχυρίζεται ότι η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων ήταν ελαττωματική, η υπόθεση αναβάλλεται εκτός αν το ελάττωμα είναι αμελητέο.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Το ένδικο μέσο είναι η έφεση στην κύρια υπόθεση.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από δικαστικό επιμελητή, και το σχετικό αποδεικτικό, κοστίζουν 85 EUR. Δεν επιβάλλεται τέλος όταν το δικαστήριο είναι υπεύθυνο για την επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων.

Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων βάσει αίτησης νομικής συνδρομής από το εξωτερικό είναι δωρεάν.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 20/01/2025

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα